

3. Může držitel dodatkového ochranného osvědčení, které mu bylo vydáno pro Spolkovou republiku Německo (SRN), s odvoláním na ustanovení specifického mechanismu bránit dovozu výrobků z České republiky, Estonska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Polska, Slovinska, Slovenska, Bulharska, Rumunska a Chorvatska jakožto přistupujících zemí do SRN, když k jejich dovozu dojde po uplynutí doby platnosti dodatkového ochranné osvědčení stanovené spolu s původním usnesením o jeho vydání, avšak před uplynutím šestiměsíční prodloužené doby platnosti, která mu byla poskytnuta na základě nařízení (ES) č. 1901/2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití a o změně nařízení (EHS) č. 1768/92, směrnice 2001/20/ES, směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004⁽¹⁾?
4. Závisej odpověď na otázku č. 3) v případě Chorvatska na tom, že specifický mechanismus zřízený na základě přistoupení Chorvatska vstoupil v platnost teprve v roce 2013, tedy už poté, co dne 26. ledna 2007 vstoupilo v platnost nařízení (ES) č. 1901/2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití a o změně nařízení (EHS) č. 1768/92, směrnice 2001/20/ES, směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004, na rozdíl od ostatních členských států, které přistoupily k Evropské unii před 26. lednem 2007, tj. České republiky, Estonska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Polska, Slovinska, Slovenska, Bulharska a Rumunska?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ze dne 12. prosince 2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití a o změně nařízení (EHS) č. 1768/92, směrnice 2001/20/ES, směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004 (Úř. věst 2006, L 378, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 27. prosince 2016 – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. v. Spolková republika Německo

(Věc C-683/16)

(2017/C 104/45)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání opatřením členského státu týkajícím se vod spadajících pod jeho svrchovanost nebo do jeho jurisdikce, která jsou nutná pro účely plnění povinností členského státu podle článku 6 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽²⁾, jež mají vliv na rybářská plavidla jiných členských států a jimiž se v oblastech Natura 2000 zcela zakazuje profesionální mořský rybolov pomocí kontaktních zařízení pro lov při dně, jakož i pevných sítí („tenatových sítí“)?

Zejména:

- a) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že pod pojem „opatření pro zachování zdrojů“ spadají rybolovné metody uvedené v předběžné otázce č. 1?

- b) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že pod pojem „rybářská plavidla jiných členských států“ spadají i taková rybářská plavidla jiného členského státu, která plují pod vlajkou členského státu Spolková republika Německo?
- c) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že pod pojem „splňují cíle příslušného právního předpisu Unie“ spadají rovněž taková opatření přijatá členským státem, která plnění cílů, jež jsou uvedeny v uvedených předpisech Unie, pouze podporují?
- 2) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že brání opatřením členského státu týkajícím se vod spadajících pod jeho svrchovanost nebo do jeho jurisdikce, která jsou nutná pro účely plnění jeho povinností podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁽³⁾?
- 3) Je-li odpověď na předběžné otázky č. 1 a č. 2, alternativně či kumulativně, záporná: Brání výlučná příslušnost Evropské unie v oblasti zachování biologických mořských zdrojů v rámci společné rybářské politiky podle čl. 3 odst. 1 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie přijetí výše uvedených opatření členským státem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, s. 7.

⁽³⁾ Úř. věst. L 143, s. 56.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 27. prosince 2016 – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu

(Věc C-684/16)

(2017/C 104/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Žalovaný: Tetsuji Shimizu

Předběžné otázky

1. Brání čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (dále jen „směrnice 2003/88/ES“)⁽¹⁾ nebo čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vnitrostátní právní úpravě, jež je stanovena v § 7 spolkového zákona o dovolené (Bundesurlaubsgesetz), která jako podmínku pro splnění nároku na dovolenou na zotavenou stanoví, že zaměstnanec musí s uvedením svého přání ohledně časového rozvrhu dovolené o svou dovolenou požádat, aby mu nárok na dovolenou na konci referenčního období nezanikl bez náhrady, a která zaměstnavatele tedy nezavazuje k tomu, aby sám jednostranně a pro zaměstnance závazně stanovil dobu čerpání dovolené v rámci referenčního období?